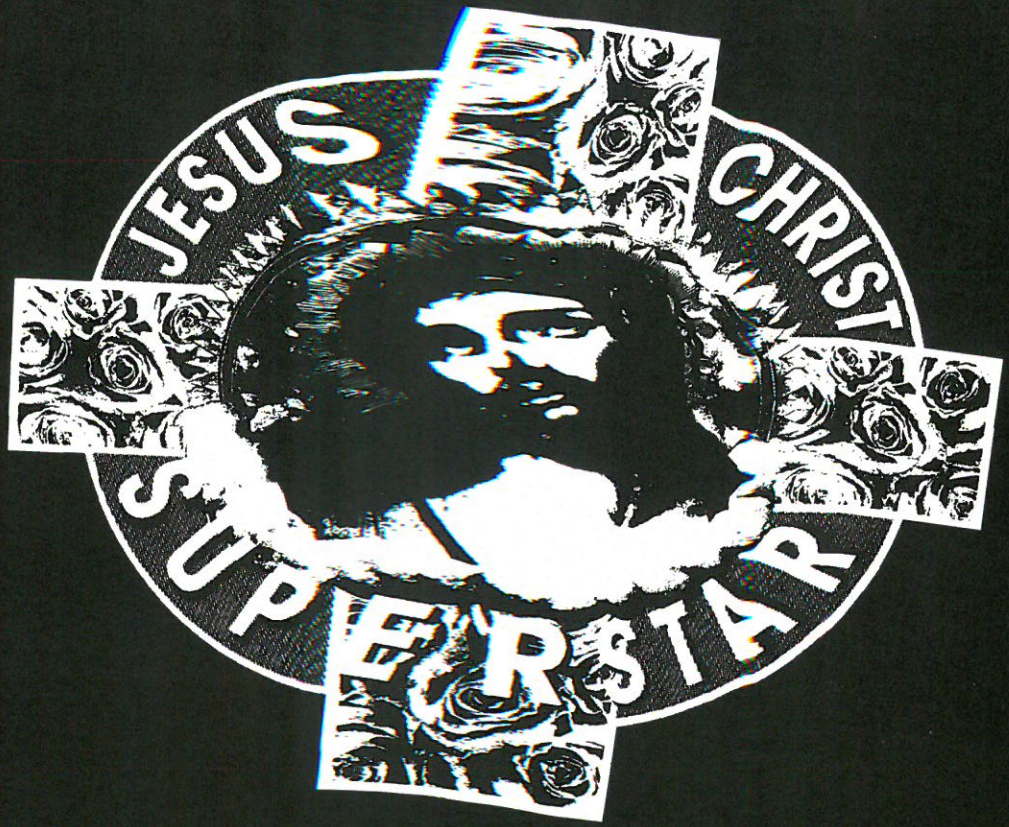
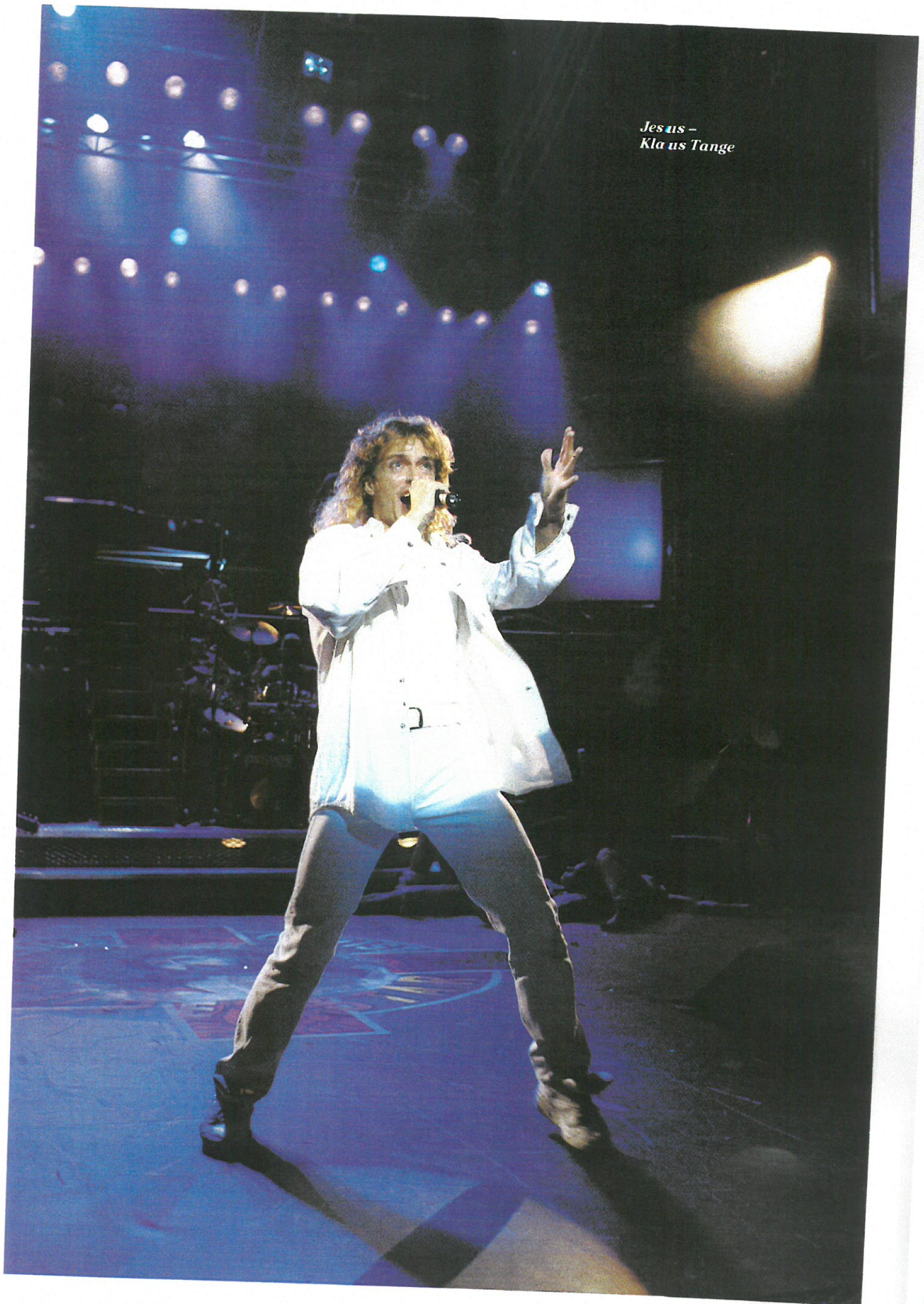

*Jesus -
Klaus Tange*

JESUS CHRIST SUPERSTAR

Rockmusical af Andrew Lloyd Webber & Tim Rice

Isenesættelse:

ULTZ

Oversættelse:

HANS KRAGH-JACOBSEN

Kapelmester:

SØREN HANSEN

Scenografi og kostumer:

ULTZ

Koreografi:

CHRIS BLACKWELL

Sanginstruktion:

LISE DANDANELL

Lysdesign:

ALAN BURRETT

Lyddesign:

JENS RAVN

Repetition:

SØREN DAHL

Orkesterarrangementer:

SØREN HANSEN,

NIELS HOPPE

og KRISTIAN BORREGAARD

Instruktørassistent:

VIBEKE OTTO

Forestillingsleder: Joe Otterstrøm

Regissør: Trine Tue Andersen

Suffli: Anette Walsøe

Lyd: Andreas A. Carlsen / Paul Hamman

Lys: Knud Jacobsen / Bo Høg Jensen

Paryk-design: Barbara Freud-Magnus

Belysningsmester: Niels Emil Larsen

Tonemester: Jens Ravn

Scenemester: Kai Johansen

Malersal: Anne-Marie Kjær

Skræddersal: Hanne Gissel, Mehmet Hilmi

Frisør: Britta Nygaard

Rekvisitør: Viggo Bay, Steen Jonassen

Overregissør: Steen Boutrup

Teknisk chef: Jørn Walsøe

Teaterchef: Palle Jul Jørgensen

Foto fra afsluttende prøver: Jan Jul

Plakat: Anna Sylvester Hviid, Jørn Moesgaard A/S

Programredaktion: Jørgen Heiner, Jørn Rasmussen
og Vibeke Otto

Tryk: Kannike Tryk A/S, Århus

Teaterforlag: Nordiska Teaterförlaget

Urpremiere: 12. oktober 1971, Mark Hellinger

Theater, New York

Premiere: 17. september 1993

Aarhus Teater Store Scene

Sponsor for Aarhus Teater:

Forestillingens varighed ca. 2 timer incl. pause

Musicalens scener og sange

Handlingen finder sted i de sidste 7 dage
af Jesu liv, i og omkring Jerusalem

I akt

Ouverture

Udkanten af Bethania

Himmelvendte sind Judas

Bethania, fredag aften

Hva' der los Jesus, Maria, Pigetrio, Herreensemble

En ting der undrer mig Judas, Jesus, Maria,
Pigetrio, Herreensemble

Nu klares alting Maria, Judas, Jesus, Pigetrio

Jerusalem, søndag

Jesus skal dø Kajfas, Annas, Tempelvagt

Hosanna Jesus, Kajfas, Ensemblet

Simon Zeloten Simon, Ensemblet

Stakkels Jerusalem Jesus

Pontius Pilatus' palads

Pilatus' drøm Pilatus

Templet i Jerusalem

Templet Jesus, Ensemblet

Nu klares alting Maria, Jesus

Hvordan skal jeg elske? Maria, Pigetrio

Tirsdag

Evigt fortabt Judas, Kajfas, Annas

Blodpenge Judas, Kajfas, Annas

II akt

Torsdag aften

Den sidste nadver Jesus, Judas, Apostlene

I Getsemane have

Getsemane Jesus

Anholdelsen Jesus, Judas, Peter, Kajfas, Annas, Ensemblet

Peters fornægtelse Peter, Maria, Tempelvagt, Kvinde, Mand

Pilatus' palads, fredag

Pilatus og Kristus Pilatus, Jesus, Tempelvagt, Ensemblet

Herodes' palads

Kong Herodes' sang Herodes, Ensemblet

Uden for Jerusalem

Judas' død Judas, Kajfas, Annas

Uden for Pilatus' palads

Rettergang hos Pilatus Pilatus, Kajfas, Jesus, Ensemblet

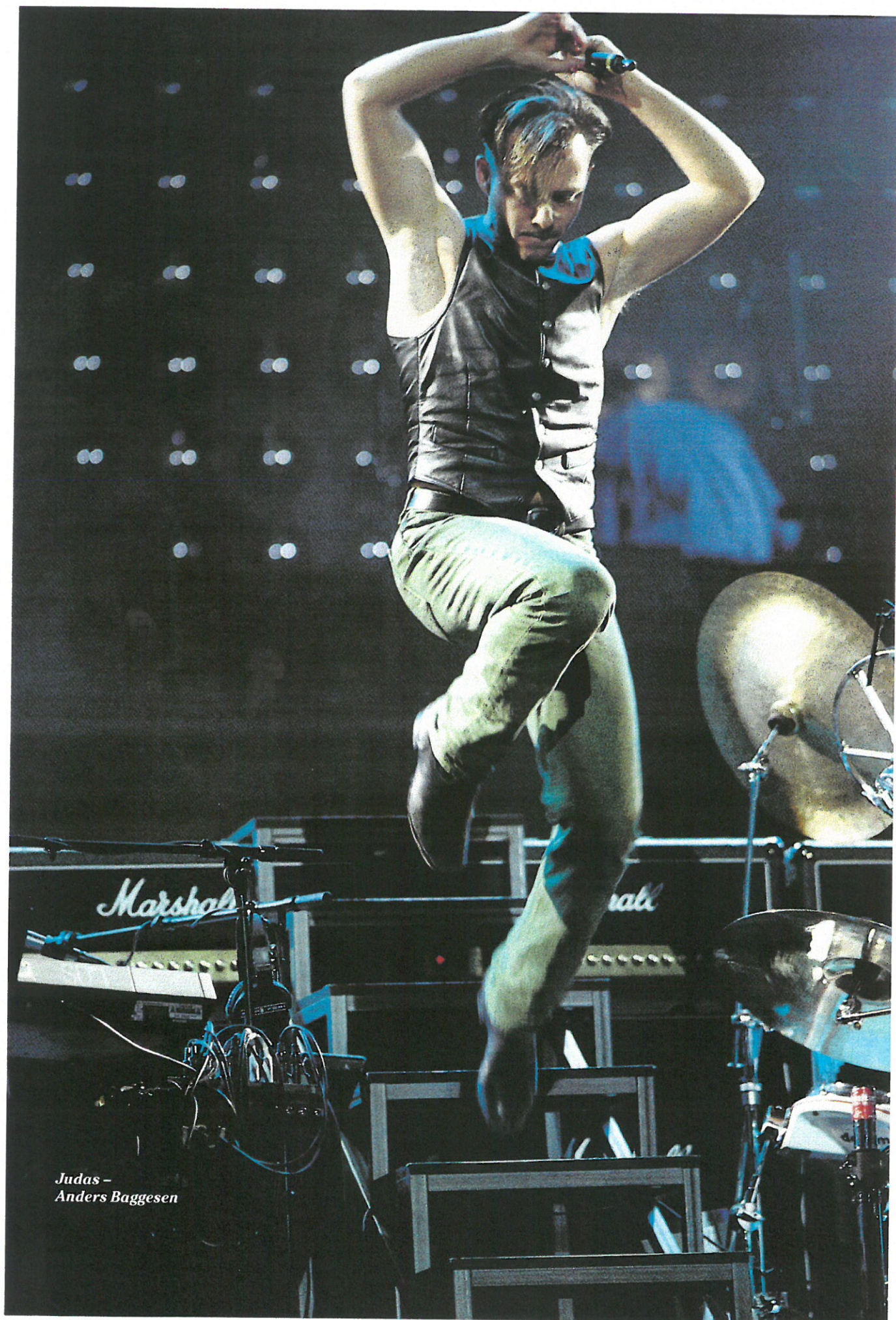
Golgata

Superstar Judas, Ensemblet

Korsfæstelsen Jesus

Johannes 19,41

Vi begynder forfra Maria, Peter, Pigetrio

*Judas –
Anders Baggesen*

Komponisten og tekstforfatteren

Af Vibeke Otto

Andrew Lloyd Webber (født 22. marts 1948) og **Tim Rice** (født 10. november 1944) mødtes første gang i 1965, da den 21-årige Tim Rice skrev et brev til den kun 17-årige Andrew Lloyd Webber og tilbød sig som tekstforfatter, da han »havde hørt, at Webber søgte efter en sådan«. Kemi- en fængede, og ud af det næsten legendariske samarbejde kom bl.a. to musicals, der på hver deres måde revolutionerede genren.

I 1965 skrev de deres første fælles musical, »The Likes of Us«, som dog aldrig kom længere end papiret. Men i 1968 fik de deres gennembrud med »Joseph and the Amazing Technicolor Dreamcoat«, som i øjeblikket i en nyopsætning spiller i London på 3. år. I 1969 forsøgte de sig med en musical om Richard Løvehjerte, »Come Back, Richard«, men heller ikke den blev nogensinde opført.

I 1970 kom så det helt store, verdensomspændende gennembrud, med »Jesus Christ Superstar«, som for alvor bragte rockmusikken ind på musicalscenen. Og igen i 1976 stod der ry af en Webber/Rice produktion, nemlig »Evita«, deres (foreløbigt) sidste fælles projekt.

Hver for sig har de dog stadig fingeren på musical-pulsen. Tim Rice skrev i 1983 musicalen »Blondel« sammen med Stephen Oliver, og i 1986 fik han sammen med Benny Andersson og Björn Ulvaeus kolossal succes med »Chess«.

Andrew Lloyd Webber (t.v.) og Tim Rice

Andrew Lloyd Webbers »generalieblad« er endnu mere imponerende: Ved siden af samarbejdet med Tim Rice i begyndelsen af 70'erne skrev han filmmusik til »Gumshoe« (1971) og »Odessa Kartoteket« (1974), og sammen med Alan Ayckbourn musicalen »Jeeves« (1975).

Efter at samarbejdet med Rice ophørte, er det blevet til orkestresuiten »Variations« (1978), »Tell Me On A Sunday« med tekst af Don Black (1979), »Song and Dance« (1982, scenisk kombination af »Variations« og »Tell Me On A Sunday«), »Cats« med tek-

ster af T. S. Eliot (1981), »Starlight Express« med Richard Stilgoe (1984), en klassisk latinsk messe »Requiem« (1985), musicalen »The Phantom of the Opera« med tekster af Charles Hart (1986), »Aspects of Love« med tekst af Don Black og Charles Hart (1989), og »Sunset Boulevard« med tekst af Don Black og Christopher Hampton (1993).

I 1992 komponerede Lloyd Webber den officielle hymne til De Olympiske Lege i Barcelona, og samme år blev han adlet.

Ultz – iscenesætter, scenograf og kostumedesigner

Ultz er født i England, og uddannet som skuespiller fra The Central School of Speech and Drama og som designer fra The Motley Theatre Design School. Han blev kendt som designer for en række musical-shows, som han skrev og satte op sammen med skuespiller og komponist Martin Duncan. Dette førte til mange års arbejde for Royal Shakespeare Company, hvor han har designet 15 produktioner, senest »The Thebans« på Barbican. For RSC-instruktøren Adrian Noble designede Ultz »Helligtrekongersaften« i Tokyo og »The Art of Success« på Manhattan Theatre Club, og for John Caird »Som Man Behager« i Stockholm. Han har endvidere designet på Broadway, Edmonton, Alberta, Stratford, Ontario, English National Opera, Welsh National Opera, The Royal National Theatre og flere shows i Londons West End.

Ultz indledte sin solokarriere som både iscenesætter og scenograf for ca. 10 år siden på National Arts Center i Ottawa med »En Skærsommernatsdrøm«, og han har siden sat adskillige forestillinger op, bl.a. på Theatre Royal, Stratford East, »Perikles« på Stockholm Stadsteater, Genet-forestillinger på Royal Shakespeare Company, og senest »What the Butler Saw« på Nottingham Playhouse, »Dragon« på the Royal National Theatre og Mozarts »Don Giovanni« på Tokyo Globe.

»Jesus Christ Superstar« er Ultz' første produktion i Danmark.

*Maria Magdalene –
Jette Sievertsen*

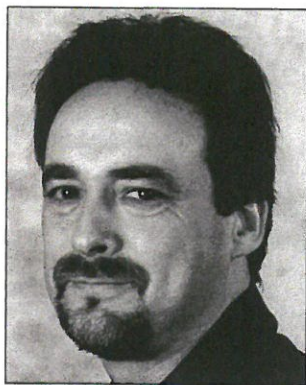
Kapelmesteren

Søren Hansen afsluttede i 1985 sine studier ved Musikvidenskabeligt Institut på Aarhus Universitet og debuterede samme år som kapelmester på Aarhus Teater med musicalen »A Chorus Line«.

Siden har han arbejdet som kapelmester både i Århus, Aalborg, København og på Danmarks Radio, og bl.a. dirigeret forestillinger som »La Cage Aux Folles«, »Laser og Pjalter«, »Sweet Charity«, »City of Angels«, »Guys and Dolls« og »Into the Woods«.

Som komponist har Søren Hansen leveret musik til en række revyer, cabaret'er og teaterforestillinger – senest Staffan Göthes »Det Perfekte Kys« på Aalborg Teater.

Efter »Jesus Christ Superstar« tager Søren Hansen til København for at lave Fats Waller-musicalen »Ain't Misbehavin'« på Folketeatret.

Lysdesigneren

Alan Burrett er født og uddannet i England, men har arbejdet stort set over hele verden, med lysdesigns (og indimellem også scenografi og kostumedesigns) til både opera, dans, teater og koncerter.

Blandt hans designs for ballet findes arbejder for Pariser Operaens Ballet, Ballet de l'Opera i Lyon og Bolshoi Balletten, og han har arbejdet for Maurice Béjarts Ballet du XXIeme Ciele som både designer og teknisk chef.

Operaproduktioner inkluderer en periode som chef for lysafdelingen på English National Opera, lysdesign til arena-opsætninger af »Tosca« og »Carmen«, sidstnævnte senere overført til arenaer i Australien, Tyskland og Japan, samt en lang liste af produktioner for operahuse og festivaler fra Brighton over Skotland, Geneve og Oslo til Placido Domingo's »Concert for Planet Earth« i Rio de Janeiro.

Alan Burrett's arbejde med teater rummer en lige så imponerende liste med talrige designs for The Royal Shakespeare Company foruden Dublin Theatre Festival, Comédie Française, og Burgtheater i Wien.

Store arrangementer er også Alan Burrett's gebet – han designede lys for den Spanske Pavillion på Expo '92 i Sevilla, og han har designet lys til koncerter for Marlene Dietrich, Shirley Bassey og Andy Williams. Senest har han designet lyset til Duran Duran World Tour, der i juli og august dette år kunne ses i USA, og senere på året når til Europa.

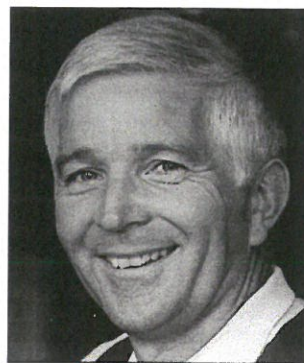
Sanginstruktøren

Lise Dandanell er oprindeligt uddannet sygeplejerske, men fik sin professionelle debut som sanger i 1981 med rockgrupperne Bent Hesselmann Band og Jacob Groth Band. Hun har siden sunget i mange sammenhænge, og markeret sig stærkt både herhjemme og internationalt. Hun har optrådt som solist på festivaler i Sverige, Norge og Belgien, og vandt Knokke Cup i 1984, og hun har optrådt med big bands i Sverige, Norge, Jugoslavien og Finland. Herhjemme har hun optrådt med Radioens Big Band og er nok kendt af de fleste for sin tid som sanger i funk big bandet Blast, hvor hun i tiden 1981-90 bl.a. indspillede 4 plader – den sidste af disse, »Fan«, gav hende tillige debut som producer.

Lise Dandanell har derudover lavet adskillige TV-, radio- og studiejobs,

og bl.a. medvirket på over 100 pladeindspilninger, ligesom hun også har optrådt i rockmusicals, sidst som Freja i »Thors Brudfærd«. Og hun er for tiden aktiv som komponist og arrangør for gospelkoret Unity, samt ved at samle materiale til en ny LP.

Som sanginstruktør har Lise Dandanell arbejdet på Odense Teater, Aarhus Teater, Det Kongelige Teater, Det Danske Teater og Bådteatret, på forestillinger som »Johnny Frankikso«, »Kapot«, »Columbus«, »Ain't Misbehavin'« og »Den Forbudte Planet«.

Koreografen

Chris Blackwell er født og opvokset i England, og begyndte allerede som 6-årig at steppe. Han tog undervisning i jazzdance og ballet, og indledte sin teaterkarriere med flere børneroller på film og TV. I 1961 afsluttede han den musicalrettede uddannelse som danser og skuespiller ved Bush Davies Stage School i London, og fra 1961 til 1983 optrådte han i adskillige musicals i London. Blandt højdepunkterne var »Funny Girl« i 1966 med Barbra Streisand, og 8 år senere medvirken i et af hendes TV-shows.

I 1975 medvirkede Chris Blackwell for første gang som danser på Aarhus Teater i jubilæumsforestillingen »Rose«, i 1983 var han med som koreografassistent og danser i »My Fair Lady«, og fra 1984 har han haft fast base i Århus. Siden har han både undervist skuespillerne i dans og koreograferet adskillige forestillinger ved Aarhus Teater.

Chris Blackwell var assistent ved både koreografi og instruktion for Wendy Toye på »Kiss Me, Kate«, koreografassistent for Gene Foote på »A Chorus Line«, hvor han også spillede rollen som Larry. Og siden har koreografien til forestillinger som bl.a. »Marathondansen«, »Dagdrømmerbanden«, »Et Juleeventyr«, »Lykke-Per«, »Grevnen af Monte Cristo«, »Hamlet«, »Gösta Berlings Saga«, »Den Forbudte Planet« og »Aspects of Love« alle båret Chris Blackwells varemærke.

Jesus (Klaus Tänge) tiljubles af folkemængden

Tempelvagt, Kajfas og Annas – Brian Uller, Lars Attermann og Henk Kuipers

Havde Judas Iskariot Gud på sin side?

Om en kontroversiel musical – »Jesus Christ Superstar«

Af Vibeke Otto

En dag sad en ung mand ved navn Tim Rice og lyttede til Bob Dylan's sang »With God On Our Side«, hvor en linje lyder: »I can't think for you, you'll have to decide; did Judas Iscariot have God on his side?«. Noget begyndte at spire, og ideen om at lave en musical om forholdet mellem Jesus og Judas meldte sig. Og med typisk ungdommelig uimponerethed gik makkerparret Andrew Lloyd Webber og Tim Rice i gang med udarbejdelsen af det, der skulle vise sig at blive den musical, der for alvor førte rockmusikken ind på de store musicalscener, og som blev starten til den moderne musicalform, hvor der ikke længere findes talte replikker, men hvor alt fortælles i sang og musik – »Jesus Christ Superstar«.

Kontroversiel på flere måder, og ofte omgivet af tumult, har »Jesus Christ Superstar« dog markeret sig som en af 70'ernes mest markante forestillinger, der har gået sin sejrsgang i mere end 40 lande over hele kloden, med opsætninger i bl.a. Island, Zimbabwe, New Zealand, Trinidad, Singapore og Japan.

Det berømte tema til titelnummeret »Superstar« blev i et øjebliks inspiration skrevet ned på en serviet på en

restaurant i Fulham, og udover opsamlingen af ideer og mere eller mindre løse skitser, blev hele musicalen »Jesus Christ Superstar« til på bare 5½ dag i ugen før jul 1969 på et hotel i Stoke Edith i Herefordshire.

Tim Rice: »Vi havde ikke noget specielt vækkelsesbudskab, ville bare beskrive Jesus som et almindeligt menneske. Det var derfor, vi var nødt til at fjerne opstandelsen. Det førte også til, at Maria Magdalenes kærlighed til Jesus måtte blive jordisk. Her har vi også en vis støtte i evangelierne. Herodes har vi lavet helt Bibeltro. Han er fremstillet præcis så lystfyldt og slibrig som i Bibelen. Og når det drejer sig om Judas, havde vi næsten frie hænder. Det er ikke så meget, der siges om ham i evangelierne.«

Men det skulle vise sig, at de unge mænd havde stukket hænderne i en hvesperede!

I maj 1970 udkom en single med titelnummeret, »Superstar«, i Storbritannien, og den vakte straks furore. Vrede læserbreve og protester fulgte i dens kølvand. Prominente folk som popsangeren Cliff Richard (der tog afstand fra projektet) og domprovst i St. Paul's Cathedral Martin Sullivan (der helhjertet støttede Lloyd Web-

ber og Rice) blandede sig i den løbende debat, der tog til i styrke, da hele »Jesus Christ Superstar« udkom som dobbelt-LP med rocksangerne Ian Gillan og Murray Head som henholdsvis Jesus og Judas. LP'erne udkom i England i oktober og i USA i november 1970, og hvor det pladekøbende publikum i England ikke tog videre notits af »Jesus Christ Superstar«, landede dette musical-dobbeltalbum som noget helt uhørt 6. februar 1971 som nr. 1 på de amerikanske hitlister. (I dag er der verden over solgt mere end 6 mill. eksemplarer af den originale indspilning, over 2 mill. af soundtracket fra Norman Jewisons filmatisering fra 1973 plus et ukendt antal indspilninger fra diverse teaterproduktioner).

Denne store amerikanske succes medførte et antal »uautoriserede« koncertopførelser af »Jesus Christ Superstar«, som i 1971 turnerede i USA, og det var derfor ganske logisk, at den første »autoriserede« opsætning af »Jesus Christ Superstar« ikke kom i England, men i USA. Efter en lang og temmelig rodet prøveperiode åbnede »Jesus Christ Superstar« 12. oktober 1971 på Mark Hellinger Theater på Broadway, iscenesat af

Jesus – Klaus Tange

Judas, Peter og Jesus – Anders Baggesen, Jens Albinus og Klaus Tange

Tom O'Horgan (efter at Frank Corsaro var blevet taget af opgaven af producer Robert Stigwood).

Hverken Lloyd Webber eller Rice var begejstrede for forestillingen, der på trods af dårlige anmeldelser spillede 711 gange og indtjente 9,4 mill. \$. Men var kritikken ikke begejstret, så bragte forestillingen sindene i kog. Unge mennesker, der normalt ikke kom på Broadways teatre, strømmede ind for at se og høre historien om Jesus til rockrytmer, mens vrede demonstranter uden for teatret tiltrak sig opmærksomhed med plakatteksler som »Jesus er ingen Superstar« og »Jesus er større end I tror«. Og The American Jewish Society var på nippet til et sagsanlæg, fordi forestillingen efter deres mening var negativ over for jøder – bl.a. ville de have fjernet scenerne, der viser ypperstepræsternes hykleri.

Det var således en både berømt og berygtet forestilling, der 9. august 1972 åbnede på Palace Theatre i London, iscenesat af Jim Sharman. Også ved Palace Theatre var der ved premieren demonstranter, der på plakater og flyveblade erklærede, at »Det er en synd at spille Jesus Christ Superstar«, men nogle uger inde i spilleperioden var disse demonstrationer gået i sig selv igen. Hvorvidt dette

skyldes, at Jim Sharman's opsætning af forestillingen var mindre stødende end O'Horgan's, eller om det var fordi det gik op for folk, at Webber og Rice ikke var ude i blasfemisk ærinde, eller om det skyldtes helt andre ting, kan man kun gisne om. Men et faktum er, at »Jesus Christ Superstar« med sine 3357 opførelser i en spilleperiode på 8 år kom til at slå rekorden som den længst kørende musical i Londons teaterhistorie – en rekord, »Superstar« beholdt indtil en anden Andrew Lloyd Webber-forestilling, »Cats« (der stadig spiller), overtog den i 1989.

Så næsten som H. C. Andersens grimme ælling endte musicalen »Jesus Christ Superstar« efter en fødsel i modvind som en af verdens mest populære musicals. Måske på grund af sin nyskaben af en stivnende teaterform, måske på grund af sin iørefaldende og fængende musik, måske på grund af sin insisteren på at trække de unge mennesker (og deres musik og livsstil) ind på teatrene, måske på grund af sin behandling af det evigt interessante spørgsmål – havde Judas Iskarioten Gud på sin side?

Mens protesterne mod »Jesus Christ Superstar« var på deres højeste, medvirkede Webber og Rice i et David Frost Show på amerikansk TV.

Her sagde Tim Rice: »Hvis Kristus ikke kan bringes ud på gaderne, ud på markerne og ind i husene, så har Han ingen betydning. Hvis Han kun kan nås i en obskur kirke for enden af gaden, med masser og masser af ceremoniel, så er det grunden til, at Han har mistet sin betydning«. Og Andrew Lloyd Webber supplerede: »Jeg kan huske, at domprovsten i St. Paul's i London sagde »vil I ikke nok prøve at pille Jesus ned fra glasmosaik-vinduet«. Jeg ved ikke, om vi er lykkedes med det, men jeg er afgjort enig med Tim. Hvis Jesus ikke kan diskuteres i The David Frost Show på en seriøs måde, hvilken relevans har Han så? Jeg er sikker på, at hvis Han havde været i live, ville Han med glæde være kommet for selv at tale i programmet!«

Hvorvidt Lloyd Webber havde ret i dette eller ej, så står én ting i hvert fald fast: »Jesus Christ Superstar« overlevede alle protester og er endt som en af verdens mest populære og mest spillede musicals. Vi diskuterer ikke længere, om denne version af de sidste 7 dage i Jesu liv er blasfemi eller vækkelsesbudskab, men nyder balancen mellem den iørefaldende rockmusik og Andrew Lloyd Webber og Tim Rice's udvalgte glimt fra »the greatest story ever told«.

JESUS CHRIST SUPERSTAR

JESUS

Klaus Tange

MARIA MAGDALENE

Jette Sievertsen

PETER

Jens Albinus

SIMON

Kim Leprévost

PIGETRIO:

Camilla Illeborg

Dorthe Andersen

Trine Pallesen

SUPERSTAR BAND:

Klaus Thrane – trommer

Tom Bilde – bas

Bent Warney – guitar

Knud Møller – guitar, violin

Kristian Borregaard – keyboards

Søren Hansen – keyboards

ÅRHUS HORNS:

Knud Erik Nørgaard – trompet, piccolotrompet, flygelhorn

Christian Høeg / Niels-Ole Bo Johansen – basun, bas-basun

Niels Hoppe – tenorsax, klarinet

Robin Watson – altsax, barytonsax, fløjte, piccolofløjte

Flemming Larsen – horn

KORISTER:

Sanne Ertbirk · Lotte Munk

Trine Pallesen · Tine Gotthelf

Randi W. Henriksen · Hanne Jacobsen

Camilla Illeborg · Dorthe Andersen

Caspar Phillipson · Dan Zahle

Jacob Madsen · Jon Hollesen

Karsten Holm · Steffen Bruun

Brian Uller · Kim Leprévost

JUDAS

Anders Baggesen

PILATUS

Bue Wandahl

HERODES

Michael Hasselflug

KAJFAS

Lars Attermann

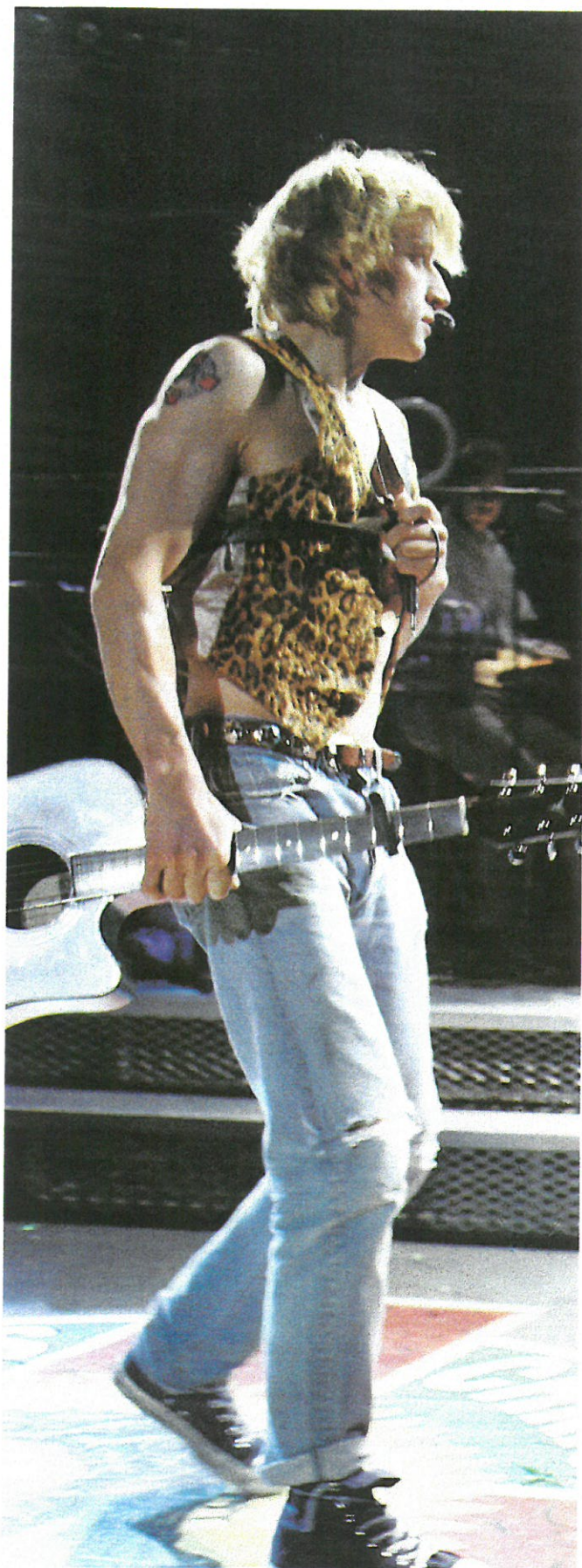
ANNAS

Henk Kuipers

TEMPELVAGTER

Brian Uller

Dan Zahle

Peter – Jens Albinus

Leverandør af guitarstreng:
AKUSTIKKEN
Jægergårdsgade 50 B
8000 Århus C

Hvem er hvem i Jesus Christ Superstar?

Jesus af Nazaret – frelser og idol. Født i Betlehem (Davids by) og regnede sig til Davids slægt. Underkastede sig sin fætter Johannes Døbers omvendelsesdåb. Processen mod Jesus: forhør, tortur, død og begravelse fandt sted i Jerusalem o. år 30.

Judas Iskariot – en af de 12 apostle, der for 30 sølvpenge forrædte Jesus til de jødiske myndigheder (præsterne) – begik selvmord i fortvivelse over sit forrædderi. Var han et redskab for Satan eller en forudsagt del af Guds frelserplan?

Maria Magdalene – stammede formodentlig fra landsbyen Magdala ved Genezaret sø. Ifølge Lukas-evangeliet identisk med synderinden, der salvede Jesu fødder. Maria Magdalene overværede korsfæstelsen og begravelsen og var blandt de kvinder, der gik til graven for at salve den døde.

De 12 Apostle – Peter (Simon) – Andreas – Jacob d.æ. – Johannes – Filip – Bartolomæus (Natanael) – Tomas – Mattæus – Jacob d.y. – Labbæus (Taddæus) – Simon Zelotes – Judas Iskariot (efterfulgt af Matthias).

Peter – fornægtede Jesus 3 gange før hanegal. Den mest fremtrædende af Jesu apostle, og en nøgleperson i Jesu liv og i urmenigheden. Var fisker af profession og hed oprindeligt Simon med tilnavnet Kefas (klippe) – »på den klippe vil jeg bygge min kirke.« Kom formentlig senere til Rom og led martyrdøden under kejser Nero i år 64.

Simon Zeloten – en af Jesu apostle med tilhørsforhold til zeloterne – et yderliggående nationalistisk jødisk parti, der opfordrede til oprør bl.a. mod skatteudskrivninger.

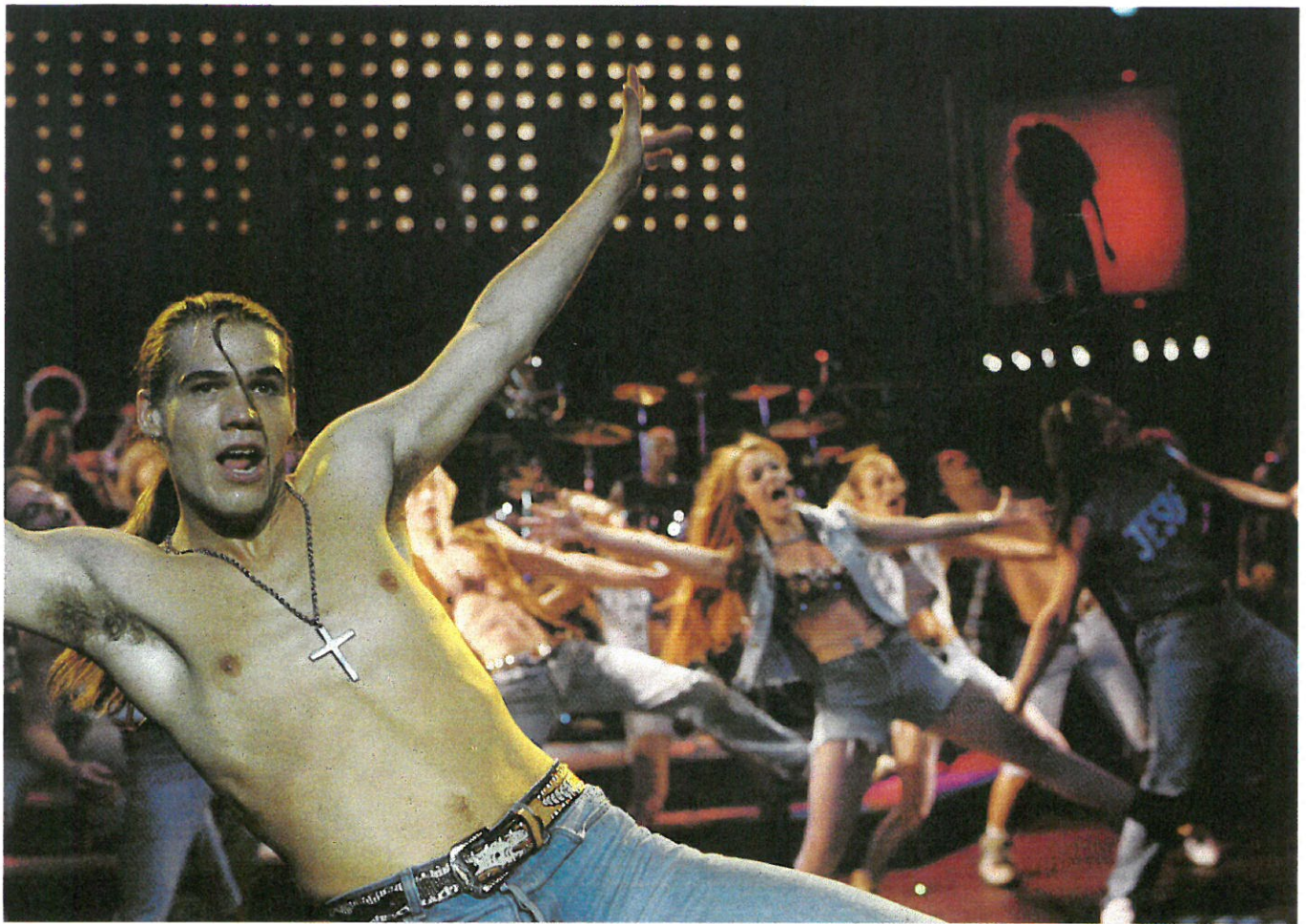
Kajfas – ypperstepræst i Jerusalem fra år 18 til år 36. Sviigersøn til Annas. Samarbejdede med den romerske besættelsesmagt, især med Pilatus. Ledede processen mod Jesus og fældede den afgørende dom over ham. Forbød Peter og Johannes at forkynde Jesus som Kristus.

Annas – afgået ypperstepræst i Jerusalem. Var ifølge Johannes den første, der forhørte Jesus. Aktiv i processen mod Jesus gennem sin sviigersøn Kajfas og sine 5 sønner, der havde efterfulgt ham som ypperstepræster.

Pontius Pilatus – romersk landshøvding i Judæa og Samaria i årene 26 til 36. Den højeste civile og militære myndighed – direkte underlagt den romerske kejser (Tiberius). Var berygtet i sin samtid for grusomhed og henrettede ofte uden domsafsigelser. Førte en stærkt antisemitisk politik. Blev under kejser Caligula tvunget til selvmord (år 36). Skal ifølge legenden i en samtale med Jesus have stillet spørgsmålet: »Hvad er sandhed?«

Kong Herodes (Antipas) – søn af Herodes den Store. Kom ved faderens død (år 4 f.Kr.) til at herske som landsfyrste over Galilæa og Peræa indtil år 39, hvor han i sin stræben efter at erhverve kongetitlen blev afsat af kejser Caligula og forvist til Gallien. Lod Johannes Døber fængsle og henrette.

v/ Jørgen Heiner

Simon – Kim Leprévost

De grå mænd marcherer

Da rockmusicalen blev født

Af Jørgen Heiner

»Tænk på andet end vor fremtid –
tænk på tiden her og nu –
Glem at tænke på i morgen –
tænk på dagen lige nu.«

Jesus Christ Superstar

Det var ord, der vandt genklang blandt verdens ungdom omkring 1970, da rock-musicalen for alvor begyndte at indtage scenen og bevidstheden. Åbningen var gjort i 1968 med den Shakespeare-inspirerede *Your own Thing* (Helligtrekongersaften) og Love-Rock-musicalen *Hair* – den første rock-musical, der skabte avisoverskrifter. En ny generation og dens musik brød afgørende igennem på teatret og lagde hermed afstand til den gængse amerikanske musical-drøm om tilpasning og harmoni – om at finde sin plads i samfundet, finde sin pige/fyr og leve lykkeligt til sine dages ende.

Det var en oprørske og søgende ungdom, der så, at verden slet ikke var så harmonisk og lykkelig – alt var i skred og Vietnamkrigen rasede, den kolde krig fortsatte, atomkraftens trusler

blev synlige og profitjagten mere og mere åbenlys.

Stillet over for dette verdensbillede blev *Hair* – skrev en London-avis i 1970 – »den mest kraftfulde anti-krigs-propaganda-forestilling, der endnu var kommet fra Amerika.«

Også i rock-musicalen *Catch my Soul* (1970) – efter Shakespeares tragedie *Othello* – blev ungdommens temaer båret frem i en forrygende forestilling om ondskab, dumhed, sex, racisme og profit.

Budskaber om »make love not war« og om den ensommes kamp mod samfundet og magten blev yderligere understreget i forestillinger som *Godspell* (1971) og i rock-udgaven af Kristi lidelseshistorie *Jesus Christ Superstar* (New York 1971 / London 1972) – det første super-hit-show, der for alvor gav genlyd overalt og var med til at gøre musical-scenen til et tilflugtssted for de store følelser.

De følgende år bragte en række slagkraftige og populære rock-musicals – fra den middelalder-inspirerede *Pippin* (1972) – om den ensomme kongesøn, der søger en mening med livet,

over den charmerende rock 'n' roll-nostalgi *Grease* (1972) – til endnu en 50'er pastiche *Rocky Horror Show* (1973), der med sin satire over gyserfilms og transvestisme skulle blive et af teaterhistoriens mest succesrige sceneshows – og med filmversionen nogle år senere, nå kultagtige højder. Også kendte rockstjerners liv har fundet vej til musicalscenen med bl.a. Shakin' Stevens og P. J. Proby i *Elvis* (1978) – indeholdende over 70 Elvis-hits; desuden en *Lennon*-musical (1985) og den, indtil dato, mest succesombruste biografiske rock-musical *Buddy* (1989) – om sangeren og sangskriveren Buddy Holly's liv og død – en forestilling, som stadig spilles for fulde huse i London.

Og nostalgien fra rockmusikkens bedste år blomstrer videre i bl.a. *Den forbudte Planet* (1990), der sidste år fyldte Aarhus Teater med et både gammelt og nyt publikum. Efter denne hit-succes vender vi så tilbage til udgangspunktet med *Jesus Christ Superstar*.

Rigtig god fornøjelse.

Herodes – Michael Hasselflug

Jesus – Klaus Tänge

Pilatus – Bue Wandahl

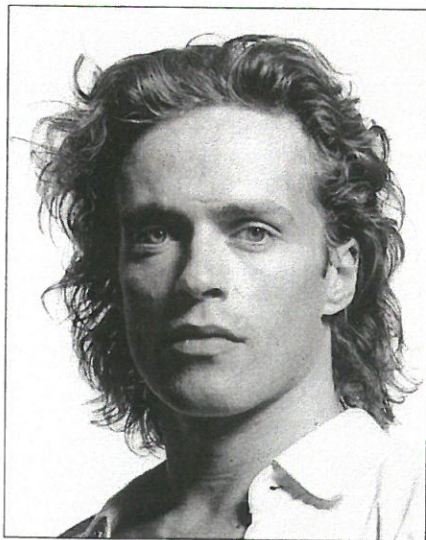

Jette Sievertsen – Maria

Jette Sievertsen er uddannet fra skuespillerskolen ved Aarhus Teater 1986, og har siden været tilknyttet Aarhus Teaters ensemble. Hun har siden markeret sig i forestillinger i alle genrer, fra vaudeville over Shakespeare til moderne dramatik.

Jette Sievertsen har bl.a. kunnet opleves som Nanny i »Lykke-Per« (der også blev TV-transmitteret), Mercedes i »Grev af Monte Cristo«, Lucan i »Gengældelsens Veje«, Meg i »Showtime«, Tisbea i »Don Juan« og Markisen i »Det Farlige Venskab«.

Ved siden af sit teaterarbejde har Jette Sievertsen lavet radioteater, oplæsning på DR-TV og haft mindre TV-roller, og hun er netop nu i gang med indspilningerne til en TV-film med arbejdstitlen »Sejren«.

Klaus Tange – Jesus

Klaus Tange er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater 1985, og

frem til 1987 kunne han bl.a. opleves som Don i »A Chorus Line«, Gremio i »Kiss Me, Kate«, den unge Ebenezer Scrooge i »Et Juleeventyr« og Tommy i ungdomsmusicalen »Dagdrømmerbanden«. I 1987 bosatte han sig i Rom, og han medvirkede her i adskillige teateropsætninger og var bl.a. 2 sæsoner på Teatro Piccolo Eliseo, hvor han for sin rolle i »Mais E Poi Mais« modtog prisen Premio Arte Moda '88 som bedste lovende talent i Roms teaterverden. Blandt andre store opgaver var hovedrollen i den moderne opera »Giacinta« af Tom O'Horgan fra La Mama Theater.

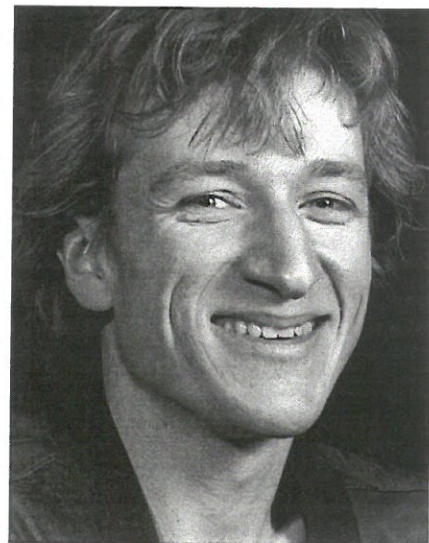
Ved siden af sit arbejde på teatret har Klaus Tange medvirket i TV-shows på RAI og Canale 5, og i en række TV- og filmproduktioner, bl.a. som Gestapochefen i mini TV-serien »Il Gioco Perverso«, og i hovedrollen i den amerikanske film »Perfect Love«.

I 1992 vendte Klaus Tange tilbage til Aarhus Teater, og han har i denne omgang bl.a. haft succes som Sirius i »De Fortabte Spillemand«, Masch i »Tabori's Goldberg-Variationer« og Aramis i »De Tre Musketerer«.

Bue Wandahl – Pilatus

Bue Wandahl er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater 1990, og gjorde sig allerede i sit elevholds afgangsforestilling gældende i titelrollen i »Klokken fra Notre-Dame«. Han har siden været tilknyttet Aarhus Teaters ensemble og har her markeret sig bl.a. i »Johnny Frankikso« og som Lord Buckingham i »De Tre Musketerer«, ligesom han havde succes i rollen som robotten Ariel i rockmusicalen »Den Forbudte Planet«.

Jens Albinus – Peter

Jens Albinus er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater 1989, og han har siden været fast tilknyttet teatrets ensemble. Udover sine roller på Aarhus Teater, har han bl.a. medvirket i »Kabale og Kærlighed« på Jomfru Ane Teatret i 1991, og i sæsonen 1990/91 markerede han sig med soloforestillingen »Hvide Nætter« i eget regi, efter Dostojevskijs tekst af samme navn.

På Aarhus Teater har Jens Albinus udfoldet sit alsidige talent i forestillinger som »Gengældelsens Veje«, »Kronbruden«, »Hamlet«, »Ordet er frit«, »Det farlige venskab«, »De fortabte spillemand« og senest som d'Artagnan i »De Tre Musketerer«. Senere i denne sæson venter en ny stor opgave: Titelrollen i »Jeppe på Bjerget«.

Michael Hasselflug – Herodes

Michael Hasselflug er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater

1986, og frem til 1992 var han fast i ensembleret på Aarhus Teater. Han kunne her bl.a. opleves som Guy Jones i »En for alle ...«, John Old i »Nattens Frelse«, Lubin i »Det Farlige Venskab« og Cookie i rockmusicalen »Den Forbudte Planet«.

Udover film, TV og radioteater har Michael Hasselflug sammen med musikerne Søren Dahl og Kristian Borregård lavet to cabaret'er, Jaques Brel-cabaret'en »Er din Kærlighed alt« og Sten Kaalø-cabaret'en »Silden sover med hovedet nedad«, som i sommeren 1993 bl.a. gæstespillede på Færøerne.

Michael Hasselflug har siden 1992 været freelance, bosiddende i København, og lavede i sommeren 1992 revy med Østjysk Musikforsyning. Sammen med ØM skal han senere på sæsonen lave »Folk og Røvere i Kardemommeby« (som Kasper) på Vejle Musikteater, og til foråret skal han medvirke i Nørrebro Teaters opsætning af musicalen »Grease«.

Anders Baggesen – Judas

Anders Baggesen er uddannet fra Skuespillerskolen ved Aarhus Teater 1980, og siden debut'en i »West Side Story« har han været travlt beskæftiget, hovedsageligt på Aarhus Teater, men også på gæstespil på Gladsaxe Teater, Aveny, Det Danske Teater og Aalborg Teater, hvor han bl.a. spillede titelrollen i musicalen »Candide«. På revyfronten har Anders Baggesen gjort sig gældende både som medvirkende og som iscenesætter, og han har været scenograf og instruktør på

Hjørring Sommerspil, med 100 medvirkende i »Sommer i Tyrol« 1992 og »Annie Get Your Gun« 1993. Han har endvidere medvirket i radio- og TV-spil, bl.a. DR's TV-julekalender »Jul på Slottet«.

På Aarhus Teater har Anders Baggesen bl.a. markeret sig i forestillinger som »Hjælp – det er jul!« og »Maria Stuart i Skotland«, som Nicolai i »Nøddebo Præstegård«, Riff Raff i »Rocky Horror Show«, Al i »A Chorus Line«, Tvebak i »Brødrene Løvehjerte«, Kaptajn Tempest i »Den Forbudte Planet« og som Alex i »Aspects of Love«.

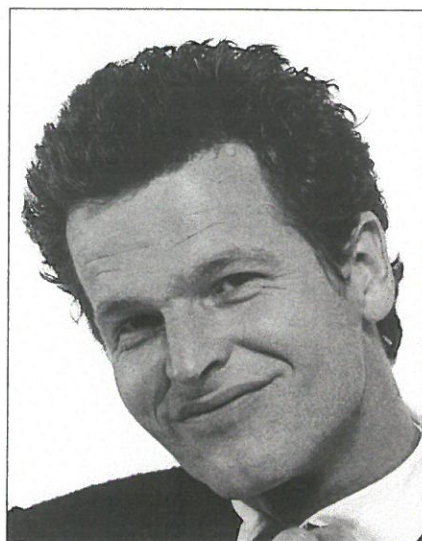
Senere på sæsonen kan Anders Baggesen opleves som konferencieren i »Cabaret« på Amagerscenen.

Lars Attermann – Kajfas

Lars Attermann startede sin professionelle karriere i 1988, efter et ét-årigt skoleophold på Bass Institute of Technology, Hollywood, USA. Han har siden medvirket som bassist og bas-sanger i mange sammenhænge, bl.a. som bassist i Kent Thomsen and the Rich Ones (siden 1988), hos Poul Krebs (1990), Henning Stærk (1991) og Johnny Madsen (1991-92), som bas-sanger hos Henning Stærk siden 1989.

Lars Attermann har medvirket på adskillige pladeudgivelser – som såvel sanger som bassist på Johnny Madsens »Bounty Blue« og »Hagal, Halbal«, som sanger hos bl.a. PS 12, Lene Siel og Mek Pek, og på plader som Poul Krebs' »Fri som et forår«, Tamra Rosanes' »Gentle Fire« og Henning Stærks »Smalltown Saturday Night«. »Jesus Christ Superstar« er Lars Attermanns teaterdebut.

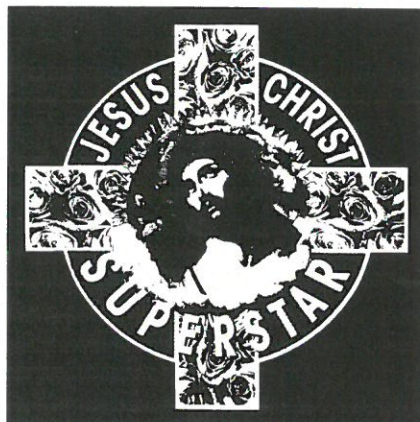

Henk Kuipers – Annas

Henk Kuipers er født i Sneek, Holland, og flyttede til Århus i 1980. Hans sangerkarriere startede i grupperne BossaBizarre og Hank's Hangups, men sit egentlige gennembrud fik han i det populære club-party band The Funk Connection, med hvem han indspillede pladen »We Ain't Had Enough« og maxi-hit'et »Don't Stop« i Hamborg, 1984.

Efter Funk Connections opløsning i 1986 har Henk Kuipers optrådt i mange forskellige sammenhænge, bl.a. med metalgruppen You 'n' I, Soulsocers, The Hangups, Holland Quartet og som solist i Big Bands.

»Jesus Christ Superstar« er Henk Kuipers' teaterdebut.

Superstar Band – fra venstre Kristian Borregaard, Bent Warney, Klaus Thrane, Tom Bilde, Søren Hansen og Knud Møller

Århus Horns – fra venstre Niels Hoppe, Flemming Larsen, Knud Erik Nørgaard, Robin Watson og Christian Høeg

Skuespillerskolens 3. års elever – forrest fra venstre Kim Leprévost, Trine Pallesen og Lotte Munk. Bagest Sanne Ertbirk, Caspar Phillipson og Dan Zahle

Jesus Christ Superstar Band

Klaus Thrane (trommer) spiller på 7. år med Lars Lilholt Band og har bl.a. spillet med Johnny Madsen og The Intellectuals og i mange andre sammenhænge, f.eks. i Olsens Verdensorkester (med Søren Hansen og Tom Bilde), og som musiker og artist i Cirkus Charlie. Han har indspillet plader med bl.a. Johnny Madsen, PS 12, Otto Brandenburg, Lene Siel og Lilholt Band.

Tom Bilde (bas) har siden 1990 spillet med Lilholt Band. Han har desuden turneret og indspillet plader med Lars Muhl, Mek Pek and the Alrights, PS 12, Dalton og Poul Krebs.

Bent Warney (guitar) har spillet guitar i mange sammenhænge, og bl.a. spillet og indspillet plader med Lars Muhl, Mek Pek, Stan Urban, Tony Sheridan og mange flere.

Knud Møller (guitar, violin) har bl.a. spillet med Poul Krebs og Dalton, og spiller i øjeblikket bl.a. med Johnny Madsen, Peter Belli og Allan Olsen.

Kristian Borregaard (keyboards) har bl.a. spillet og indspillet plader med Lars Muhl, 8000 C og Lis Sørensen, og har udgivet 2 soloplader, »Confluence« og »Blue World«. Han har også tidligere spillet på Aarhus Teater, til forestillinger som »Johnny Frankikso«, »Aspects of Love« og »De Tre Musketerer«, samt cabaret'erne »Er din Kærlighed alt« og »Silden sover med hovedet nedad«.

The Århus Horns

Blæsergruppen består egentlig af Knud Erik Nørgaard, Niels Hoppe og Christian Høeg, men til »Jesus Christ Superstar« har de suppleret sig med Robin Watson og Flemming Larsen. Århus Horns er velkendte i mange sammenhænge i det danske musikliv, og har bl.a. optrådt live med Lars Muhl og TV2, og indspillet plader med bl.a. Lars Muhl, TV2, Thomas Helmig, Elisabeth, Allan Olsen og Lis Sørensen.

Koret – liggende forrest Brian Uller. I midten fra venstre Tine Gotthelf, Camilla Illeborg, Hanne Jacobsen, Dorthe Andersen og Jon Hollesen. Bagest Jacob Madsen, Randi W. Henriksen, Karsten Holm og Steffen Bruun

Judas – Anders Baggesen

Jesus – Klaus Tange

Aarhus Teaters personale 1993/94:

Teaterchef:
Palle Jul Jørgensen

Sekretær:
Tove Laursen

Teknisk chef:
Jørn Walsøe

Skuespillere:
Karen-Lis Ahrenkiel
Charlotte Bøving
Julie Carlsen
Dorthe Hansen Carlsen
Merete Hegner
Pia Henningsen
Lone Rode
Jette Sievertsen
Elsebeth Steentoft
Merete Voldstedlund
Karen Wegener

Jens Albinus
Anders Baggesen
Peter Bork
Hother Bøndorff
Jens Zachø Bøye
Karl Erik
Christophersen
Páll Danielsen
Lars Høy
Ejnar Hans Jensen
Kristian Holm Joensen
Peder Holm Johansen
Olaf Johannessen
Henning Olesen
Jens Pedersen
Thomas Leth
Rasmussen
Ulf Stenbjørn
Klaus Tange
Kim Veisgaard
Bue Wandahl
Ole Wegener

**Sæsonens gæste-
skuespillere:**
Lars Attermann
Teis Bayer
Asger Bonfils
Mette Agnethe
Christensen
Christine la Cour
Jørgen Fønss
Michael Hasselflug
Rasmus Haxen
Trille Jansberg
Søren Elung Jensen
Helle Kok Jensen
Lars Junggreen
Caspar Koch
Henk Kuipers
Flemming Larsen
Kim Leprévost
Ruth Maisie
Michael Mansdotter
Anne-Vibeke Mogensen
Anne Voigt

Sangere:
Dorthe Andersen
Tine Gotthelf
Randi Winther
Henriksen
Camilla Illeborg
Hanne Jacobsen
Steffen Brun
Karsten Holm
Jon Hollesen

Jacob Madsen
Brian Uller

**Sæsonens iscene-
sættere:**
Flemming Weis
Andersen
Johan Bergenstråhle
Asger Bonfils
Emmet Feigenberg
Jørgen Heiner
Søren Iversen
Eyun Johannessen
Hans Rosenquist
Göran Stangertz
Peter Steen
Ultz

**Sæsonens scenografer
& kostumedesignere:**
Finn Erik Bendixen
Alan Burrett
Espen-Hansen
Anette Hansen
Lars Juhl
Claus Rostrup
Gøje Rostrup
Göran Stangertz
Erik Söderberg
Ultz
Jørn Walsøe

Lysdesigner:
Alan Burrett

Sæsonens kapelmestre:
Peter Beck
Søren Dahl
Søren Hansen

**Sæsonens oversættere/
forfattere:**
Niels Brunse
Frederik Dessau
Bent Holm
Line Knutzon
Hans Kragh-Jacobsen
Jens Smærup Sørensen
Jess Ørnsbo

Sæsonens komponister:
Fuzzy
Øivind Weingaarde

Koreografi:
Chris Blackwell

Dramaturger:
Asger Bonfils
Janicke Branth
Jørgen Heiner

Husdramatiker:
Astrid Saalbach

Talepædagog:
Ivan Kølher

Suffli:
Birgitte Hansen
Anette Walsøe
Hanne Wolff

Administration:
Kontorchef Peter Ruben
Larsen
Bente Bak
Kis Giver
Helle Hansen

Majbritt Hansen
Ruth Hansen
Jonna Thomsen

Regi:
Overregissør Steen
Boutrup
Trine Tue Andersen
Jan Bach
Bruno Nielsen-Boreas
Claus Mydtskov
Joe Otterstrøm

Maskinmester:
Jørgen Prip
Jens Villesen

Scenen:
Scenemester Kai
Johansen
Undermester Bent
Jensen
Undermester Villy
Kristensen
Undermester Erik Wisler
Knud Brodersen
Lasse A. Christensen
Børge Christiansen
Lars Fog
Kjeld Kjær Jørgensen
Jan Holm Nielsen

Snedkersal:
Jens Andersen
Verner Bang
Jørn Svenningsen
Bent Sørensen

Malersal:
Afdelingsleder Anne-
Marie Kjær
Michail Egorov Dullum
Ruth Grønborg
Søren Hornemann
Thomas Hyrup Olsen

Skræddersal:
Kostumiere Hanne
Gissel
Henny Andersen
Gurli Radich Johansen
Inge Lehrskov
Connie Møldrup
Rasmussen
Kirsten Thomsen
Kostumiere Mehmet
Hilmi
Gunnar Andersen
Viggo Eriksen
Asger Petersen

Lys og lyd:
Afdelingsleder Jens
Ravn
Lysdesigner Niels Emil
Larsen
Kurt Bøje
Andreas Alsing Carlsen
Kim Engelbrecht
Knud Jacobsen
Peder Jacobsen
Bo Høg Jensen
Jens Holm Larsen
Per H. Olsen

Rekvisitafdelingen:
Rekvisitør Viggo Bay
Steen Jonassen

Information:
Informationschef Jørn
Rasmussen
Joan Baggesen Hinsby
Charlotte Nors

Arkivar:
Bertold Lorenzen

**Abonnements- og
billetkontor:**
Abonnementssekretær
Finn Schriver
Lone Bergholdt
Bendi Christensen
Aase Kiil Jensen
Jette Rask

Frisør og påklæder:
Afdelingsleder Britta
Nygaard
Lis Zesach Kesje
Trine Melgaard
Ellen Margrethe Nielsen
Bente Hytte Rasmussen

Annegrethe Halle
Ritha Stegger Madsen
Lars Ryegaard
Rasmussen

Kantinen:
Bestyrer Gurli Stjerne
Christensen
Elin Jørgensen
Edith Møldrup
Rasmussen
Ruth Juul Pedersen

Vagtmestre:
Knud Steen Bak
Per Fanél
Jørn Greffell

Kontrol:
Overkontrollør Preben
Bockmann
Claus Andersen
Jan Hurup Andersen
Jørgen Andersen
Finn Arentzen
Poul E. Christensen
Jan Christensen
Karl Erik Hamborg
John Lange Hansen
Villy Madsen
Hans Otto Mancke
Ejvind Nielsen
Max Dall Pedersen
Chr. Møller Sørensen

Programsælgere:
Peter Bergholdt
Lotte Bernt
Ane Gaardmand
Grit Høgh
Henriette Kiil Jensen
Flemming Lemche
Frank Radich
Birgitte Rasmussen
Heidi Haurum Schriver

Rengøring:
Inspektrice Inga
Konradsen
Edel Andersen
Lisbeth Andersen
Annelise Andersen
Birgit Geiken

Ingrid Hansen
Connie Jacobsen
Lissi Jacobsen
Ragnhild Jensen
Benedikte Rank
Vera Sandøy

SKUESPILLERSKOLEN:
Rektor Lars Junggreen
Sekretær Grethe Nielsen

Lærere:
Peter Beck
Chris Blackwell
Peter Bork
Hother Bøndorff
Gerald Fischer
Peder Holm Johansen
Birgitte Kjær
Ellen Lunde
Anette Løndal
Lars Mortensen
Helle Møller
John Schmidt
Per Skriver
Klaus Tange
Thyge Thygesen
Marianne Walther
Sacha World

Elever:
4. års
Camilla Bendix
Ellen Hillingsø
Mette Kolding
Pelle Koppel
Mads M. Nielsen
Peter Reichhardt

3. års
Sanne Ertbirk
Lotte Munk
Trine Pallesen
Kim Leprévost
Caspar Phillipson
Dan Zahle

2. års
Anna Kongstad
Johanna Lindén
Anne Marie Nørgaard
Rasmussen
Martin Buch Andersen
Mads Mikkelsen
Martin Ringsmose

1. års
Katja Holm
Ellen Nyman
Lisbeth Wulff
Thomas Bendixen
Tomas Kofod
Mikkel Vadsholt

*Jesus og Maria Magdalene
– Klaus Tange og
Jette Sievertsen*

AARHUS TEATER STORE SCENE ★ SÆSON 1993/94